

9. Spørgsmaalet om vore Laxe og Ørredformers indbyrdes Forhold er nu blevet simplere, da man er kommet til det Resultat, at der hos os kun findes een Ørred-Art; men der er dog ogsaa her Meget at klare. Er „Stationen“ f. Ex. opankret i Randersfjord, vil den have god Velighed til at undersøge flere herhenhørende Spørgsmaal, andre ville paatrænge sig i vore sydlige Smaavande. Leger Ørreden der eller ikke? Gaar Randerslaxen op i Gudenaas for at lege, eller hvorfor?
10. I vore sydlige Smaavande paatrænger sig ogsaa det beslægtede Spørgsmaal, om Gedden, Åbørren og andre Ferskvandsfiske lege i disses Brakvand eller kun foretage Næringsudflugter ud i dem. Med Hensyn til Anvendelse af visse Redskaber, Fædningstider osv. er Svaret selvfølgelig af stor Betydning.
11. Hvorvidt „laasjede Bænde“ virkelig have den dem tillagte særlige Betydning som Ynglesteder, er et Spørgsmaal, som kun kan besvares gennem omhyggelige naturhistoriske Undersøgelser og Sagttagelser, flere Aar i Træk. Er „Stationen“ henlagt til Nærheden af slige Bænde, vil den ikke undlade at studere dette Forhold.
12. Paa sine Steder vil den heller ikke undlade at drage andre i økonomisk Henseende vigtige Hapdyr end Fisk (Hummer, Muslinger f. Ex.) ind under sit Undersøgelseromraade. Spørgsmaalet om „giftige Muslinger“ kan maaske ikke haabes løst ad denne Vej, men Bidrag til dets Belysning ville kunne samles.
13. Endelig kan jeg ikke undlade at udtale, at hvor som helst „Stationen“ henlægges, bør den i størst mulig Udstrækning og under Anvendelse af forskellige Metoder, for at prøve sig frem, foretage kunstig Udflækning af økonomisk vigtige Havfiskes Rogn, dels for at faae konstateret, om saadanne Foranstaltninger svare til berettigede Forventninger, dels i det Haab, at Fiskebestanden derved vil kunne forøges i væsentlig Grad. Det vil være bekjendt, at Foranstaltninger i denne Retning ere trufne baade i Nord-Amerika og i Norge. „Stationen“ vil successivt kunne gjøre dette Arbejde uden store Omkostninger; skal det iværksættes ved særlige Foranstaltninger, vil det blive meget kostbarere.

Jeg skal tillade mig at henstille, hvorvidt, hvad her sub. 1—13 er udviklet, maatte kunne benyttes som Momenter til den Instruktion, som i sin Tid vil være at udfærdige for „Stationen“. — Det vil af det Udviklede formentlig fremgaa, at „Stationens“ Arbejde vil — hvis man er saa heldig at have en Mand, der vil og kan udføre det — strække sig over et større Aaral Aar, uden at man kan angive anden Tidsgrændse for dens Virksomhed, end at jo længere den varer, desto Mere vil den kunne udrette. Vedkommende Naturkyndige maatte kunne anvende hele den gode Mars-tid paa „Stationen“ og bruge Vinteren til at ordne og bearbejde sine Sagttagelser. Hans Virksomhed vil derfor ikke kunne forenes med nogen anden — f. Ex. som Medhjælper ved det Zoologiske Museum — og Konsekvensen heraf vil være, at der maa tildeles ham en passende fast Løn; man vil ellers risikere at miste ham, og at Arbejdet saaledes afbrydes og gaar over paa andre Hænder, hvilket naturligvis, under alle Omstændigheder, selv de allerheldigste, vilde være yderst uheldigt med Hensyn til Arbejdets planmæssige Gjennemførelse. Vistnok vil det — set fra et meget idealt Standpunkt — have sin Løn i sig selv, at hellige sit Liv, sin Kundskab og sin videnstabelige Opfindsomhed, til en saa vigtig Landesag, men Samfundet bør ogsaa belønne eller i alt Fald lønne den, som gjør det. Bevist for, at det udføres fyldestgjørende, ville de med visse Mellemrum fremkommende Beretninger fra „Stationen“ levere; at disse skulle offentliggjøres hvert Aar, vilde dog formentlig være mindre heldigt.

Det vil maaske være nyttigt at kaste et løseligt Blik paa, hvorledes man andre Steder har grebet denne Ting an; thi det er — som jeg tidligere har havt Velighed til at udvikle for det høie Indenrigsministerium — ikke alene hos os, at